

Папа Францішак

Асобам, прыгнечаным з-за слабасці і болю, Езус Хрыстус не навязвае прававых норм, а прапануе сваю міласэрнасць – г. зн. самога сябе як аднаўляючую моц. Езус глядзіць на зраненае чалавецтва. Ён мае вочы, якія бачаць і якія заўважаюць, бо глядзяць глыбока, не аглядаюць абыякава, а затрымліваюцца і ўспрымаюць цэлага чалавека, кожнага з яго станам здароўя, не адкідваючы нікога, запрашаючы кожнага ўвайсці ў Яго жыццё, каб адчуць міласэрнасць. Навошта Езус Хрыстус жывіць гэтыя пачуцці? Таму што Ён сам зрабіў сябе слабым, перажываючы людское цярдзенне і атрымліваючы затым умацаванне ад Айца. Фактычна толькі той, хто асабіста перажывае гэты досвед, здолее суцешыць іншага. Існуе некалькі сур'ёзных форм цярдзення: невылечныя і хранічныя захворванні, псіхічныя захворванні, хваробы, якія патрабуюць рэабілітацыі ці паліятыўнай апекі, розныя інваліднасці, спецыфічныя захворванні дзіцячага і сталага ўзросту... У адносінах да іх часам не хапае чалавечнасці, таму абавязкова неабходны персанальны падыход да пацыента, дадаванне да лячэння таксама апекі з мэтай інтэгральнага адраўлення чалавека.

У хваробе асоба адчувае, што рызыцы падвяргаецца не толькі яе фізічная цэласнасць, але і пачуццёвае, разумовае, духоўнае вымярэнні жыцця; таму акрамя тэрапіі чакае падтрымкі, руплівасці, увагі – адным словам, любові. Фрагмент Паслання на XXVIII Сусветны дзень хворых, 11.02.2020

~~Будзьце ўважлівымі, калі вы ўжываеце гэтыя словы, каб не паўтараць тых жа памылак, якіх варта ўхіляцца.~~